

Dagskrá

Laun fyrir lífi

Steinþór Logi Arnarsson, formaður Samtaka ungra bænda, bóndi í Stórholti, Döllum

Steinþór Logi

Magrét

Þórólfur Ómar

Sami leikur – ólíkar leikreglur

Magrét Gísladóttir, framkvæmdastjóri Samtaka fyrirtækja í landbúnaði

Lausn á alvarlegum vanda í íslenskum landbúnaði

Þórólfur Ómar Óskarsson, kúabóndi í Grænuhlíð, Eyjafirði

Puriður Lilly

Axel

Ingibjörg

Lifandi sveitir – lifandi land

Puriður Lilly Sigurðardóttir, sauðfjárþóndi á Sléttu, Reyðarfirði

Tryggjum bændum framtíð

Axel Sæland, formaður garðyrkjudeildar Blí, garðyrkjum- og blómabóndi á Espiflöti, Reykholti

Sveltur sitjandi kráka en fljúgandi fær

Ingibjörg Davíðsdóttir, sendiherra og aflvaki íslensks fæðuklasa

Umræður

Flutningsmenn erinda, gestir úr stjórnálum – gestir í sal

Kaffihlé

Landverðir bjóðarinnar

Ísak Jökulsson, í stjórn SUB, bóndi á Ósabakka, Skeiða- og Gnúpverjahreppi

Ísak

Sigriður

Jón Helgi

Stefán

Ragnar

Bjarni

Er fjármagnskostnaður náttúrulögðmál?

Sigriður Ólafsdóttir, bóndi og ráðunautur, Víðidalstungu, V-Húnnavatnssýslu

Fæðuöryggi bjóðarinnar í sjálfboðavinnu

Jón Helgi Helgason, kartöflubóndi á Þorlakshólum, Eyjafirði

Hvar stendur hnífurinn í kúnni?

Stefán Geirsson, bóndi í Gerðum, Flóahreppi

Landbúnaður: Tækifæri og skipulagsumgjörð

Ragnar Árnason, hagfræðingur

Umræður

Flutningsmenn erinda, gestir úr stjórnálum – gestir í sal

Fundarstjóri

Bjarni Rúnarsson, bóndi á Reykjum, Skeiða- og Gnúpverjahreppi

Pakkir

Samtök ungra bænda þakka þér fyrir komuna á baráttufund sinn fyrir lífi í sveitum landsins. Við þökkum þeim sem fluttu erindi á fundinum og vonum að hann eigi í senn eftir að opna augu og eyru stjórnvalda. Bæði fyrir vandanum sem við blasir og tækifærunum sem eru svo mörg framundan. Við vonumst líka til þess að raddir ungra bænda fái aukinn hljómgrunn og athygli í kjölfar fundarins.

Baráttufundur
í Salnum
26. október 2023

Seinna er of seint

Engum sem vill sjá getur dulist að rekstrar- umhverfi landbúnaðar á Íslandi er komið að fótum fram. Ungir bændur standa frammi fyrir fjárhagslegum ómöguleika og ungt fólk sem vill hefja hefðbundinn búskap á enga möguleika. Alls enga. Mikil ógn stafar því að nauðsynlegrí nýliðun í stétt bænda. Um leið er fæðuöryggi þjóðarinnar sett í uppnám. Við höfum nýlega séð skýr merki þess að þegar harðnar á dalnum er hver þjóð sjálfrí sér næst hvað nauðþurftir varðar. Þess vegna þurfum við að slá skjaldborg um íslenskan landbúnað. Ekki eingöngu af öryggis- ástæðum heldur líka vegna menningarhlut- verks búvöruframleiðslunnar sem samofíð er þjóðinni frá því land var numið.

Á sama tíma og núverandi rekstrarskilyrði eru í raun ókleifur hamar fyrir ungt fólk stendur íslenskur landbúnaður frammi fyrir stórkost- legum nýjum tækifærum á heimsmarkaði. Þau felast í aukinni umhverfisvitund jarðar- búa í öllum heimshornum, nýjum kröfum

um heilnæmi matvæla, vistvæna orkugjafa í framleiðslunni og heilbrigða búskaparhætti. Í þessum efnum erum við í allra frestu röð. Þegar grannt er skoðað blasir það líka við að fjölmög tækifæri felast í framsækinni nýsköpun í krafti þekkingar og nýrrar tækni. Til þess að nýta þessi sóknarfæri þurfa stjórnvöld að ryðja brautina og opna ungu fólkni ný og spennandi tækifæri jafnt til búskapar sem rannsóknar-, vísinda- og þróunarstarfa á sviði landbúnaðarins.

Það eru beinlínis falsfréttir að landbúnaður í nágrannalöndum okkar beggja vegna Atlantsála þrifist án opinbers stuðnings. Og það getur í besta falli kallast upplýsinga- óreiða þegar búið er að læða því inn hjá ísenskri þjóð með mætti endurtekningaránnar að stuðningur hérlandis við landbúnað sé meiri en annars staðar. Staðreyndin er einfaldlega sú að hvar sem er í heiminum er ræktun og framleiðsla landbúnaðarafurða svo kostnaðarsöm að stjórnvöld á hverjum

stað kjósa að styðja starfsemina. Bæði til þess að varðveita atvinnugreinina og halda verði til neytenda hóflegu. Ísland er þar engin undantekning. En það er bull að stuðningur hérlandis við landbúnaðinn sé úr takti við það sem tilökast í vestrænum heimi.

Baráttufundur Samtaka ungra bænda skorar á stjórnvöld að opna augun og leggja við hlustir. Þau verða að þekkja og skilja raunveruleika búreksturs í landinu. Í fyrsta lagi vandann. Í öðru lagi tækifærin. Í þriðja lagi alþjóðlega samkeppnisstöðu íslenska landbúnaðarins. Þar reynir á þekkingu á raunverulegum ríkisstyrkjum til matvælaframleiðslu um allan heim – bæði þá sem eru uppi á borðum og líka hina sem klæddir eru í alls kyns feluliti. Það er glapræði að leggja íslenskan landbúnað af. Þess vegna þarf að bregðast við án tafar. Seinna er of seint.